



Κουκι, ο «γάτος που ξαναγύρισε από μακριά»

κάγο όπου έμενε ως τότε και να πάη στο Ουίλμπερ της πολιτείας Νεβράσκα, σε αρκετών χιλιάδων χιλιομέτρων απόσταση. Στο ταξίδι της αυτό, που έγινε σιδηροδρομικώς, η οικογένεια πήρε και τον γάτο της, τον Κουκι, όπως τον έλεγαν. Μά ο Κουκι, μόλις η οικογένεια του δικαστικού έγκαταστάθηκε στην καινούργια της διαμονή, γίνηκε αφαντος. Φαντάζεστε δε εύκολα ποιά ήταν η έκπληξις των παλαιών κυρίων του όταν, μιά μέρα, μετά έξη μήνες, έλαβαν ένα τηλεγράφημα από το Σικάγο, από τον παλιό σπιτονοικοκύρη τους, που τους πληροφορούσε ότι ο Κουκι είχε ξαναγυρίσει στο παλιό τους σπίτι!... Είχε κάνει, δηλαδή, ο άθεόφοβος με τα πόδια ένα ταξίδι έξη μηνών, μόνο και μόνο για να ξαναγυρίση στην αγαπημένη του παλιά κατοικία... Πώς δεν έχασε το δρόμο σε μιά τόσο τεραστία απόσταση, αυτό είνε μυστήριο!

Μοναδικό φαινόμενο για την έπιστήμη αποτελεί ο Π. Γκόνσλεϋ από την Μπεντβιλ των Ήνωμένων Πολιτειών, για το λόγο ότι το σώμα του παρουσιάζει τις πιο περίεργες θερμοκρασίες. Στην καρδιά του καλοκαιριού, όταν οι άνθρωποι λυώνουν από τη ζέστη και αναζητούν λίγη σκιά, ο κ. Γκόνσλεϋ όχι μόνο δεν ζεσταίνεται καθόλου, αλλά απεναντίας, αυτή την εποχή ακριβώς, κρυώνει περισσότερο και συχνά μάλιστα αισθάνεται... ρίγη από το κρύο!

Τόν χειμώνα, αντιθέτως, ο κ. Γκόνσλεϋ παραπονείται για την μεγάλη ζέστη που αισθάνεται, ακόμα και όταν το θερμομέτρο βρίσκεται αρκετούς βαθμούς κάτω από το μηδέν!

Οι γιατροί δεν μπορούν να εξηγήσουν το περίεργο αυτό φαινόμενο, υποθέτουν όμως ότι η ανώμαλη και... ανάποδη αυτή συναίσθησις του κρύου και της ζέστης, είνε αποτέλεσμα μιάς ηλιάσεως που χτύπησε πρό ολίγων έτων τον κ. Γκόνσλεϋ.

Ο μεγαλύτερος ταχυδακτυλουργός και μάγος του περασμένου αιώνα υπήρξε αναμφισβητήτως ο Γάλλος Ούντεν. Η φήμη του ήταν τόσο μεγάλη, ώστε κάποτε η αυτοκρατορική κυβέρνηση του Ναπολέοντος του Γ' αναγκάστηκε να καταφύγη σ' αυτόν για να καταπνίξη μιά επανάστασις στο 'Αλγέριο.

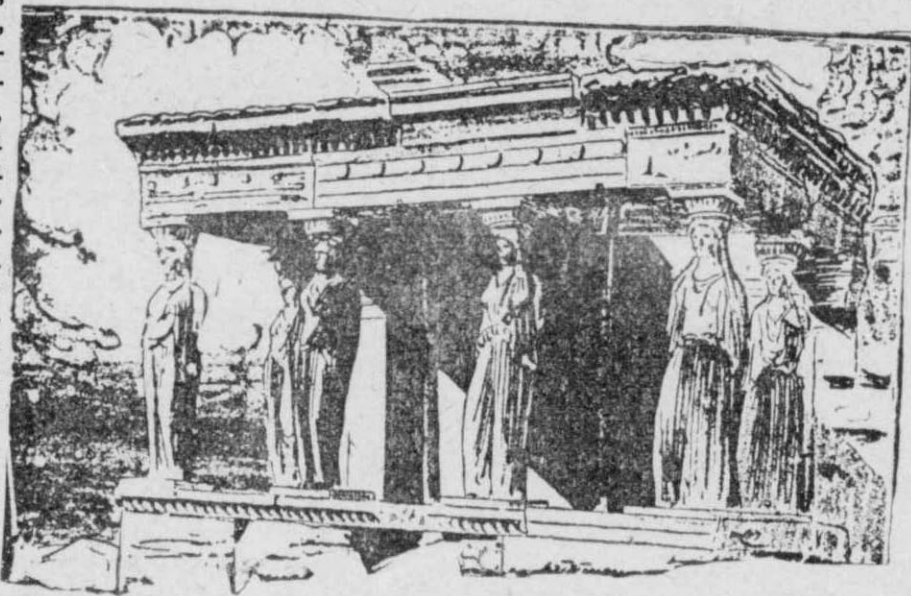
Κατά το 1856, δηλαδή, οι Ιθαγενείς μιάς ορεινής περιφέρειας του 'Αλγερίου είχαν επαναστατήσει εναντίον της γαλλικής κατοχής και άχυρωμένοι σ' ένα φρούριο έκαναν επιδρομές εναντίον των Γάλλων και τους έδεκάτιζαν. Του κάκου ολόκληρες μεραρχίες με τους καλύτερους Γάλλους αξιωματικούς πολιορκήσαν το φρούριο αυτό. Η θέσις του άφ' ενός πάνω στα βουνά και η γενναιότης άφ' έτέρου των 'Αλγερίνων, το καθιστούσαν άπόρητο. Έπειτα από μηνών ολόκληρων πολιορκία, η γαλλική κυβέρνηση αναγκάστηκε να επικαλεστή την συνδρομή του ταχυδακτυλουργού

ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Έπικρατεί σε πολλούς η ιδέα, ότι η γάτες, αντίθετα προς τους σκύλους, αγαπούν το σπίτι όπου μεγάλωσαν και μένουν, και όχι τους κυρίους των. Φαίνεται δε ότι η ιδέα αυτή δεν είνε εντελώς άβάσιμη. Απόδειξις, το περιστατικό που θα διηγηθούμε παρακάτω:

Πρό έτους, η οικογένεια ενός ανωτάτου Αμερικανού δικαστικού αναγκάστηκε, έπειδή ο δικαστικός αυτός μετετέθη, να φύγη από το Σικάγο όπου έμενε ως τότε και να πάη στο Ουίλμπερ της πολιτείας Νεβράσκα, σε αρκετών χιλιάδων χιλιομέτρων απόσταση. Στο ταξίδι της αυτό, που έγινε σιδηροδρομικώς, η οικογένεια πήρε και τον γάτο της, τον Κουκι, όπως τον έλεγαν. Μά ο Κουκι, μόλις η οικογένεια του δικαστικού έγκαταστάθηκε στην καινούργια της διαμονή, γίνηκε αφαντος. Φαντάζεστε δε εύκολα ποιά ήταν η έκπληξις των παλαιών κυρίων του όταν, μιά μέρα, μετά έξη μήνες, έλαβαν ένα τηλεγράφημα από το Σικάγο, από τον παλιό σπιτονοικοκύρη τους, που τους πληροφορούσε ότι ο Κουκι είχε ξαναγυρίσει στο παλιό τους σπίτι!... Είχε κάνει, δηλαδή, ο άθεόφοβος με τα πόδια ένα ταξίδι έξη μηνών, μόνο και μόνο για να ξαναγυρίση στην αγαπημένη του παλιά κατοικία... Πώς δεν έχασε το δρόμο σε μιά τόσο τεραστία απόσταση, αυτό είνε μυστήριο!



Το Έρεχθειον και η Καρυάτιδες

γού Ούντεν, ο οποίος δέχτηκε πρόθυμα να θέση τον έαυτό του και την τέχνη του στη διάθεσι της πατρίδος του.

Πήγε λοιπόν στο 'Αλγέριο κι' από κεί στο πολιορκούμενα φρούριο. Έκει, στάθηκε κάτω από τα τείχη, άπ' τις έπάλξεις των οποίων οι 'Αλγερίνοι τον κύτταζαν δύσπιστα, και άρχισε να κάνη διάφορα «θαύματα» ταχυδακτυλουργικά. Έκανε δε τόσο άπίστευτα πράγματα την ημέρα εκείνη, ώστε στο τέλος οι Ιθαγενείς, θαμπωμένοι, νόμιζαν πως έβλεπαν τον ίδιο το Θεό. Και όταν στο τέλος ο Ούντεν, που ήταν επιπλέον κι' έγκαστριμυθος, τους φώναζε—κάνοντας τη φωνή του ν' ακούγεται σαν νάρχόταν από τον ούρανο— να παραδοθούν, εκείνοι κατέθεσαν άμέσως τα όπλα τους φοβισμένοι κι' άνοιξαν τις πύλες του φρουρίου, που τόσο ήρωικά τό είχαν υπερασπιστή στους Γάλλους. Έτσι, ότι δεν πέτυχε ένα ολόκληρο στράτευμα, το κατώρθωσε ένας άνθρωπος μόνο.

Όπως ήταν γνωστό ως τώρα, τα περισσότερα τηλέφωνα εν σχέσει προς τον αριθμό των κατοίκων υπήρχαν στις Ήνωμένες Πολιτείες και κατόπιν στη Σουηδία. Όπως όμως άπεδείχθη τελευταία, αυτό δεν είνε σωστό, γιατί τα περισσότερα τηλέφωνα υπάρχουν στο κρατίδιο του Βατικανού.

Στο Βατικανό, επί αριθμού 700 κατοίκων, λειτουργούν 608 τηλέφωνα, δηλαδή η αναλογία είνε 85 τηλέφωνα επί 100 κατοίκων. Αυτό δε τη στιγμή που στην Ιταλία η αναλογία είνε 2 τηλέφωνα και στις Ήνωμένες Πολιτείες 13 επί 100 κατοίκων.

Πρέπει να σημειωθή σχετικώς ότι από τους 700 κατοίκους του παπικού κρατιδίου, οι 101 είνε Έλβετοί σωματοφύλακες του Βατικανού, οι οποίοι, φυσικά, δεν έχουν ιδιαίτερο τηλέφωνο. Έτσι η αναλογία των τηλεφώνων μεταξύ των υπόλοιπων υπηκόων του Πάπα γίνεται ακόμη μεγαλύτερη.

Είνε γνωστός ο θρύλος σύμφωνα με τον οποίο η Καρυάτιδες του Έρεχθείου άναστενάζουν συχνά τη νύχτα, κλαίγοντας την χαμένη τους αδελφή, που την άρπαξε ο περίφημος λόρδος Έλγίνος για να την μεταφέρει στην Άγγλία.

Μά ένα γαλλικό περιοδικό δημοσιεύει τελευταία μιά άλλη έκδοχή του θρύλου αυτού. Γράφει δηλαδή ότι ο Έλγίνος σκόπευε να άρπάξη, όχι μόνο τις Καρυάτιδες, αλλά και να κατεδαφίση το Έρεχθείο και να μεταφέρει όλες τις πέτρες του στην Άγγλία για να το ανοικοδομήση εκεί.

Μά οι έργάται που είχαν πάει για να κατεδαφίσουν το Έρεχθείο, άκουσαν έξαφνα λυγμούς να βγαίνουν μέσα άπ' τ' άγάλματα των Καρυατίδων. Τρόμαξαν δε τόσο ώστε αναγκάστηκαν να φύγουν τρέχοντας. Του κάκου ο Έλγίνος προσπάθησε να τους μαζέψη και πάλι. Έτσι κι' αυτός αναγκάστηκε ν' άρπάξη τη μιά Καρυάτιδα.

Και το γαλλικό περιοδικό ρωτάει στο τέλος αν θα λυθώ ποτέ το μυστήριο του Έρεχθείου.



Ο περίφημος Γάλλος ταχυδακτυλουργός Ούντεν.